

BU VATAN KİMİN

Bu vatan toprağın kara bağrında,
Sıra dağlar gibi duranlarıdır.
Bir tarih boyunca onun uğrunda
Kendini tarihe verenlerindir.

Tutuşup kül olan ocakların,
Şahlanıp köpüren ırmaklarından,
Hudutlara gazâ bayraklarından
Alnına ışıklar vuranlarıdır.

Ardına bakmadan yollara bakan,
Şimşek gibi çakan, sel olup coşan
Huduttan hududa yol bulup koşan
Cepheden cepheyi soranlarıdır.

İleri atılıp sellercesine
Göğsünden vurulup tam ercesine
Bir gül bahçesine girercesine
Şu kara toprağa girenlerindir.

Tarihin dilinden düşmez bu destan
Nehirler gazidir, dağlar kahraman
Her taşı bir yakut olan bu vatan
Can verme sırrına erenlerindir.

Orhan Şaik GÖKYAY

SEVGİLERDE

Sevgileri yarınlara bıraktınız
Çekingen,tutuk,saygılı.
Bütün yakınlarınız
Sizi yanlış tanıdı.

Bitmeyen işler yüzünden
(Siz böyle olsun istemezsiniz)
Bir bakış bile yeterken
Anlatmaya her şeyi,
Kalbinizi dolduran duygular
Kalbinizde kaldı.

Siz geniş zamanlar umuyordunuz
Çirkindi dar vakitlerde bir sevgiyi
söylemek.
Yılların telaşlarda bu kadar çabuk
Gececeği aklınıza gelmezdi.

Gizli bahçenizde
Açan çiçekler vardı,
Gecelerde ve yalnız.
Vermeye az buldunuz
Yahut vaktiniz olmadı.

Behçet NECATİGİL

ANLATAMIYORUM

Ağlasam sesimi duyar mısınız
Mısralarımda?
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce.

Bir yer var, biliyorum.
Her şeyi söylemek mümkün.
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.

Orhan Veli KANIK

HİKÂYE

Senin dudakların pembe
Ellerin beyaz,
Al tut ellerimi bebek
Tut biraz!

Benim doğduğum köylerde
Ceviz ağaçları yoktu,
Ben bu yüzden serinliğe hasretim
Okşa biraz!

Benim doğduğum köylerde
Buğday tarlaları yoktu,
Dağit saçlarını bebek
Savur biraz!

Benim doğduğum köyleri
Akşamları eşkıyalar basardı.
Ben bu yüzden yalnızlığı hiç sevmem
Konuş biraz!

Benim doğduğum köylerde
İnsanlar gülmesini bilmezdi,
Ben bu yüzden böyle naçar kalmışım
Gül biraz!

Benim doğduğum köylerde
Kuzey rüzgârları eserdi,
Hep bu yüzden dudaklarım çataktır
Öp biraz!

Sen Türkiye gibi aydınlık ve güzelsin!
Benim doğduğum köyler de güzeldi
Sen de anlat doğduğun yerleri,
Anlat biraz!

Cahit KÜLEBİ

GÜZELLİĞİN ON PARA ETMEZ

Güzelliğın on para etmez
Şu bendeki aşk olmasa.
Eğlenecek yer bulaman
Gönlümdeki köşk olmasa.

Tabirin sığmaz kaleme,
Derdin dermandır yareme
İsmin yayılmazdı aleme
Aşıklarda meşk olmasa.

Kim okurdu kim yazardı,
Bu düğümü kim çözerdi?
Koyun kurt ile gezerdi
Fikir başka başka olmasa.

Güzel yüzün görülmezdi,
Bu aşk bende dirilmezdi,
Güle kıymet verilmezdi,
Aşık ve maşuk olmasa.

Senden aldım bu feryadı,
Bu imiş dünyanın tadı.
Anılmazdı Veysel adı
O sana aşık olmasa.

Âşık Veysel

DAVET

Dört nala gelip Uzak Asya'dan
Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim!

Bilekler kan içinde,dişler kenetli,
Ayaklar çıplak
Ve ipek bir halıya benzeyen toprak,
Bu cehennem, bu cennet bizim!

Kapansın el kapıları, bir daha açılmasın
Yok edin insanın insana kulluğunu.
Bu davet bizim!

Yaşamak!Bir ağaç gibi tek ve hür
Ve bir orman gibi kardeşçesine.
Bu hasret bizim!

Nazım HİKMET

ÇOBAN ÇEŞMESİ

Derinden derine ırmaklar ağlar,
Uzaktan uzağa çoban çeşmesi.
Ey suyun sesinden anlayan bağlar,
Ne söyler şu dağa çoban çeşmesi?

“Gönlünü Şirin’in aşkı sarınca
“Yol almış hayatın ufuklarınca,
“O hızla dağları Ferhat yarınca
“Başlamış akmağa çoban çeşmesi...”

O zaman başından aşkındı derdi,
Mermeri oyardı,taşı delerdi.
Kaç yanık yolcuya soğuk su verdi,
Değdi kaç dudağa çoban çeşmesi!

Vefâsız Aslı’ya yol gösteren bu,
Kerem’in sazına cevap veren bu,
Kuruyan gözlere yaş gönderen bu...
Sızmadı toprağa çoban çeşmesi.

Leylâ gelin oldu, Mecnun mezarda,
Bir susuz yolcu yok şimdi dağlarda.
Ateşten kızaran bir gül arar da ,
Gezer bağdan bağa çoban çeşmesi.

Ne şâir yaş döker, ne âşık ağlar,
Tarihe karıştı eski sevdâlar:
Beyhude seslenir,beyhude çağlar
Bir sola,bir sağa çoban çeşmesi!...

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

BAYRAMLAR BAYRAM OLA

Güneş yükselmeden kuşluk yerine,
Bir adam camiden döndü evine,
Oturdu sessizce yer minderine,
Kızı “BAYRAM” dedi yalın ayaklı,
Adam “BAYRAM” dedi ağlamaklı.

Eli öpüldükçe içi burkuldu,
Konuşmak istedi, dili tutuldu,
Güç bela ağzından bir “off” kurtuldu.
Oğlu “BAYRAM” dedi sırtı yamalı
Adam “He Ya” dedi gözü kapalı.

Düşündü kış yakın evde odun yok.
Teneke de yağ yok, çuvalda un yok.
Yok yoka karışmış tuz yok, sabun yok.
Avrat “BAYRAM” dedi eğdi başını,
Adam “EVET” dedi sıkı dişini.

Çalışsa ne iş var,ne cepte para.
Dağ oldu içinde büyüyen yara.
Dikti gözlerini karşı duvara.
Takvim “BAYRAM” dedi, silindi yazı
Adam “ÖYLE” dedi, bağrında sızı.

Döndürse yönünü herhangi dosta
Yaralı, gariban, dul, yetim, hasta,
Aylar, yıllar, günler erirken yasta,
Yer, gök “BAYRAM” dedi ağzını açtı,
Adam “BAYRAM” dedi evinden kaçtı.
Abdurrahim KARAKOÇ

BİR BAYRAK RÜZGÂR BEKLİYOR

Şehitler tepesi boş değil,
Biri var, bekliyor...
Ve bir göğüs nefes almak için
Rüzgâr bekliyor.

Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye,
Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli.
Kim demiş Meçhul Asker diye?

Destanını yapmış, kasideye kanmış...
Bir el ki ahiretten uzanmış,
Edeple gelip birer birer
Öpsün diye faniler.

Öpelim temizse dudaklarımız...
Fakat basmasın toprağına
Temiz değilse ayaklarımız.

Rüzgârını kesmesin gövdeler...
Sesinden yüksek çıkmasın
Nutuklar, kasideler!

Geri gitsin alkışlar, geri...
Geri gitsin ellerin
Yapma çiçekleri!

Ona oğullardan, analardan
Dilekler yeter...
Yazın sarı, kışın beyaz
Çiçekler yeter.

Söyledi söyleyenler demin...
Gül süngülü yiğit, alkışlasınlar,
Şimdi sen söyle, söz senin!

Şehitler tepesi boş değil,
Toprağını kahramanlar bekliyor...
Ve bir bayrak dalgalanmak için
Rüzgâr bekliyor.

Destanı öksüz, sükûtu derin
Meçhul Askerin...
Türbesi yakışmış bu kutlu tepeye;

Yattığı toprak belli,
Tuttuğu bayrak belli...
Kim demiş Meçhul Asker diye?

Arif Nihat ASYA

GÜNEŞ TOPLA BENİM İÇİN

Seher yeli çık dağlara,
Güneş topla benim için.
Haber ilet dört diyara,
Güneş topla benim için.

Umutların arasından,
Kırpıkların arasından,
Döşte bıçak yarasından
Güneş topla benim için.

Yazdan, kıştan, ilkbahardan
Kapalı kapı dört duvardan,
Dolu dizgin sevdalardan,
Güneş topla benim için.

Seher yeli yar gözünden,
Havadaki kuş izinden,
Geceleyin gökyüzünden
Güneş topla benim için.

Ülkü TAMER

TAHTADAN YAPTIĞIM ADAM

Tahtadan yaptığım adam,
Ne yemek yiyor
Ne konuşmak biliyor.
Kaskatı gözlerle
Görünmez yerlere bakıyor.

Tahtadan yaptığım adam
Hatırlıyor ki;
Bir zaman,
Nefes alan
İnce ince yaprakları vardı.
Toprağı istihâ ile yiyen,
Liften,
İnce ince ağızları vardı.

Tahtadan yaptığım adam
Ağaçtan uzaklaştı
Ve insana yaklaştı
Yazık ki
Ne insan oldu
Ne ağaç.

Asaf Halet Çelebi